

ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΤΕΡΠ. Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 29

Ο Κ. ΝΑΝΤΙΝΟΣ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΝΟΜΑΡΧΗΣ.—Τί ζητείτε κ. Υπουργέ;

ΝΑΝΤΙΝΟΣ.—Ζητώ ν' ανακαλύψω κανένα βενιζελικόν....

ΝΟΜΑΡΧΗΣ.—Ματαιοπονείτε! Όλους τους έχω γυρίσει εγώ από την πρώτη στιγμή που ήλθα εδώ. Άν είχαν μείνη και μερικοί, εγύρισαν κ. Υπουργέ μόλις αντίκρυσαν την φωτεινή και έμπνευσμένη μορφή σας!....

Η ΑΦΙΞΙΣ

ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Την Κυριακήν, και πριν ή μαρτυρήσῃ ὁ ἕκ μυχρῶν στολισμὸς τοῦ πρὸ τοῦ Λιμεναρχείου χώρου, ὁ γενόμενος ἐπ' εὐκαιρία τῆς τελετῆς τῆς καταδύσεως τοῦ Σταυροῦ, ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας ὁ κ. Ναντίνος μετὰ τῆς κ. Ναντίνας. Τὸν κ. Ναντίνον συνώδευαν ἐκτὸς τῶν βουλευτῶν Βερροιοπούλου καὶ Τσόχα, καὶ οἱ δύο ἀχώριστοι φίλοι Λαζανάς καὶ Εὐστρατιάδης.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς «Λέσβου» οἱ παραστάντες κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ ὑπουργοῦ, ἀνῆλθον εἰς

4000, κατὰ τοὺς ἀνταποκριτὰς ὅμως τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, τοὺς συνοδεύσαντας τὸν κ. Ναντίνον, ἦσαν 10.000.

Ἐχομεν λοιπὸν σύνολον παραστάντων δέκα καὶ τέσσαρας χιλιάδας, διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λέγουν ψεύματα οὔτε ἡ «Λέσβος» οὔτε οἱ ἀνταποκριτὰ τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων.

Κατὰ τὴν μετάβασιν τοῦ κ. Ναντίνου εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ὅλοι οἱ ἐξώσται τῶν κατὰ μῆκος τῆς προκυμαίας κτιρίων εἶχαν καταληφθῆ ἀπὸ γυναικόκοσμον, ὁ ὁποῖος καὶ ἔρραινε μὲ ἄνηθ τὸ ὑφυπουργικὸν ζεῦγος! Τὴν ἀνωτέρω πληροφορίαν παρέχει εἰς τὸ «Ἑλληνικὸν Μέλλον» ὁ φιλαλήθης ἀπεσταλμένος του.

Τὸ πιστεύομεν, διότι ἀπὸ τὸ περίσ-

σευμα τῶν ἀνθέων τούτων κατεσκευάσθησαν καὶ αἱ ἀνθοδέσμαι τοῦ κ. Φρυδάκη.

Ἡ πομπὴ τῆς ἐκκινήσεως ἀπὸ τὴν ἀποβάθραν εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἐγένετο ὡς ἑξῆς:

Προηγεῖτο ὁ κ. Ψωμαδέλλης διανοίγων δίοδον, ἤρχετο κατόπιν ὁ κ. Σ. Μωραΐτης καὶ εὐθὺς ἀμέσως ὁ κ. Φόρος, ὁ κ. Λαζανάς κρατῶν «ἄν μπρά» τὸν κ. Εὐστρατιάδην, ὅπισθεν δὲ αὐτῶν ὁ κ. Ζάκας καὶ ὁ κ. Γαλανόπουλος «ἄν μπρά» καὶ αὐτοὶ ἐπίσης.

Μετ' αὐτοὺς ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ριζοσπαστικοῦ κόμματος κ. Σακαλῆς, μετὸν ὑπαρχηγὸν κ. Πολυζώνην.

Ἠκολούθει ὁ κ. Ναντίνος — ἄνευ τῆς κ. Ναντίνας, ἡ ὁποία εἶχεν ἄπω-

λεσθῆ ἐν τῷ μεταξύ—καὶ ἤρχοντο κατὰ σειρὰν:

Ὁ κ. Χατζαντώνης, ὁ κ. Νίκου, ὁ κ. Παπαζώης φέρων καινούργη πομπὴν, καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι τοῦ λαϊκοῦ κόμματος.

Τὴν ὄλην πομπὴν ἐκλείον διάφοροι παῖδες ζητωκραυγάζοντες, ἵνα πληρωθῆ τὸ ρηθέν, ὑπὸ Καραβία τοῦ προφήτου λέγοντος:

«Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον».

Μετὰ ὀλιγόλεπτον παραμονὴν ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ, ὁ κ. Ναντίνος ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην καὶ ἤρχισαν αἱ προσφωνήσεις.

Πρῶτος ὠμίλησεν ὁ κ. Εὐστρατιάδης, μετ' αὐτὸν ὁ κ. Γεωργαντέλλης, ἔπειτα ὁ κ. Γκράβαλης καὶ τελευταῖος ὁ εὐφραδέστερος τῶν συνηγῶρων κ. Λαζανάς.

Ἰδιαιτέραν ὄλως ἐντύπωσιν ἔκαμεν ὁ λόγος τοῦ κ. Γκράβαλη, ἴσως διὰ τὴν ἐγνωσμένην φιλαλήθειαν τοῦ ρήτορος.

Τὸν λόγον ἔλαβε κατόπιν ὁ κ. Ναντίνος:

«Θεωρῶ ἑμαυτὸν εὐτυχῆ—εἶπεν—διότι εἶμαι ὁ πρῶτος ὑπουργὸς τῆς Λαϊκῆς Κυβερνήσεως ὁ πατῶν τὸν πόδα εἰς τὴν ὥραιαν σας νῆσον. Ἡ μεγαλειώδης ὑποδοχὴ σας καταδεικνύει ὅτι ἡ προσήλωσίς σας πρὸς τὸ λαϊκὸν κόμμα εἶναι σταθερὰ καὶ ἀκμαία ὅπως μὲ εἶχε διαβεβαίωσιν ἄλλως τε ὁ διακεκριμένος Νομάρχης σας».

Κύριοι, πρὶν ἢ ἀναχωρήσω ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἐπεσκέψην τὸν ἐξάδελφόν μου, τὸν Μεγάλον ἀρχηγὸν τοῦ λαϊκοῦ κόμματος κ. Παναγῆν Τσαλδάρην, διὰ νὰ τοῦ ζητήσω διάγγελμα πρὸς τὸν Λεσβιακὸν λαόν.

Καὶ θὰ τὸ ἔφερον κύριοι, ἀλλὰ δυστυχῶς τὴν ὥρα ἐκείνην ἔκοιμάτο.... Ὅπως δὲ οὔποτε σας διαβιβάζει δι' ἐμοῦ τοὺς χαιρετισμοὺς του ἀπὸ τῆς κλίνης του.

Θὰ γνωρίζετε βεβαίως κύριοι ὅτι ἡ Λαϊκὴ Κυβερνήσις ἐρρῦθμισε τὰς σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ξένων κρατῶν, συνάψασα σύμφωνα φιλίας καὶ συμβάσεις καφῆδων.

Ἀπὸ ἐσωτερικῆς ἀπόψεως ἡ ὁμολότης θὰ ἦτο πλήρης σήμερον ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἀπέφευγε νὰ φωνευθῆ.

Δυστυχῶς ἡ ρνήθη νὰ προσφέρῃ τὴν θυσίαν αὐτὴν πρὸς τὸ ἔθνος, καὶ σήμερον ἐξ αἰτίας του βεβαίως, ὑπάρχει κάποια ἀνωμαλία ἀκόμη.

Ταῦτα ὡς πρὸς τὴν γενικὴν πολιτικὴν τῆς λαϊκῆς Κυβερνήσεως.

Ἄλλ' εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐξάρω ἐπίσης κύριοι τὸ ἐνδιαφέρον τῆς λαϊκῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν Λέσβον.

Τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ εἶνε φυσικῶ-

Βουδουλεύς

κατον, εάν αναλογισθῆ τις τοὺς δεσμοὺς οἱ ὅποιοι συνδέουσι τὸν Λεσβιακὸν λαὸν μὲ τὸ λαϊκὸν κόμμα.

Τὸ λαϊκὸν κόμμα καὶ ὁ Μεγάλος ἀρχηγὸς αὐτοῦ κ. Παναγῆς Τσαλδάρης, μετὰ συγκινήσεως ἀναμνησκονται τῶν εὐτυχῶν ἡμερῶν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς νήσου σας, ὅτε καὶ πάλιν ἡ λαϊκὴ Κυβέρνησις κατεῖχε τὴν ἐξουσίαν.

Ἄλλ' ἐνθυμεῖται ἀκόμη ὅτι ἀπὸ τὴν Λέσβον ἐξεκίνησεν ἡ σωτηρία ἐπαναστάσεως ὑπὸ τὴν ὄψιν τῆς ἠποίας κατεκτήσαμεν τὴν ἀντίπεραν χώραν, παρὰ τὴν προδοτικὴν στάσιν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ κόμματός του.

Καὶ ὅταν ἀργότερον ἐπὶ τῆς ἀνικάτου Κυβερνήσεως τῶν Φιλελευθέρων, διεσπάσθη τὸ Μικρασιατικὸν μέτωπον καὶ ἐπὶ ἤλθεν ἡ μικρασιατικὴ καταστροφή, ἡ Λέσβος ἦτο ἐκείνη ἡ ὁποία ἠγῆθη καὶ πάλιν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 22, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἐξεδιώχθη ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ἀνέλαβε καὶ πάλιν τὴν ἐξουσίαν ἡ Λαϊκὴ Κυβέρνησις. Ἦκτοτε ὁ Λεσβιακὸς λαὸς δὲν ἔπαυσε νὰ παρέχῃ ἀμέριστον τὴν ὑποστήριξιν του εἰς τὴν λαϊκὴν Κυβέρνησιν καὶ νὰ ἐνισχύῃ αὐτὴν εἰς τὸν κατὰ τὸν Φιλελευθέρων ἀγῶνα.

Τὴν πίστιν αὐτὴν καὶ ἀφοσίωσιν τῆς Λέσβου πρὸς τὸ λαϊκὸν κόμμα ἀμειβουσα ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις θὰ ἐπιλύσῃ ὅλα τὰ ζητήματα ὑμῶν, τὰ ὁποῖα ἄλλως τε καλῶς γνωρίζει κατόπιν τῶν φωτεινῶν εἰσηγήσεων τοῦ διακεκριμένου ἀντιπροσώπου σας κ. Λαζανά.

(Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ἠκούσθη μιὰ φωνή).

— Καὶ ὁ κ. Εὐστρατιάδης δὲν κάμει εἰσηγήσεις ;

Ἐτοιμότητα ὁ κ. Ναντίνος ἀπήντησεν :

— "Ὅταν ἀναφέρω τὸν κ. Λαζανά, ἐννοῶ καὶ τὸν κ. Εὐστρατιάδην. Εἶναι ἀδελφωμένοι καὶ οἱ δύο ὅπως ὁ Δάμων καὶ ὁ Φιντίας.

Ἡ διακοπὴ ἦτο αὐθάδης καὶ τὴν ἀντιπαρέρχομαι διότι δὲν ἐννοῶ νὰ ἐνδιατριψῶ εἰς τὸ παρελθόν.

Ὁ κ. Ναντίνος ἐτεματίσεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τὸν λόγον, ζητωκραυγᾶσας ὑπὲρ τοῦ κ. Παναγῆ Τσαλδάρη καὶ ὑπὲρ τῆς Λέσβου.

Μετὰ τὸν ὑπουργικὸν λόγον ὁ ἐκ τῶν ἐπιτελῶν τοῦ λαϊκοῦ κόμματος κ. Φόρος, προέβη εἰς ἔντονον διαμαρτυρίαν πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον διότι παρέλειψε νὰ προσφωνήσῃ καὶ αὐτὸς τὸν κ. ὑπουργόν.

Ὁ κ. Δήμαρχος ἐδικαιολογήθη εἰπὼν ὅτι οἱ προσφωνήσαντες ἦσαν πολλοί, καὶ ὅτι εάν προσετίθετο καὶ ἡ εἰδικὴ του προσφωνήσις, δὲν θὰ ἔμεινε καιρὸς διὰ τὴν ὀμιλήσιν ὁ κ. ὑπουργός.

Αἱ ἐξηγήσεις ἐκρίθησαν ἐπαρκεῖς καὶ ὁ κ. Φόρος ἐδέχθη ὅπως θεωρήσῃ λήξαν τὸ ζήτημα.....

ΤΟ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑ

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νέα θὰ ἐπέλθῃ τροποποίησις τῆς φορολογίας τοῦ ἐπιτηδεύματος ὑπολογιζομένου τοῦ ἔτους εἰς διπλοῦν, ὑπολογιζομένων δηλαδὴ καὶ τῶν νυκτερινῶν ὥρων ὡς ἐργασιμῶν καὶ κατ' ἀκολουθίαν ὡς φορολογητέων.

Τοιοῦτοτρόπως ὁ πληρῶνων τώρα 500 δραμῶν π. χ. θὰ πληρῶνῃ εἰς τὸ ἔξῃς 1200...

ΟΙ ΤΑΔΕ ΚΑΙ ΟΙ ΔΕΙΝΑ ΠΟΥΡΘΑΝ ΜΑΖΙ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

"Υστερα ἀπὸ τὰ ταξίδια στὰ Λονδίνα καὶ ὀλιγοήμερη παραμονὴ εἰς τὴν Ἀθήνα μᾶς ἦλθ' ἐδῶ μαζὶ μετὰ τὴν Ναντίνα ὁ κύριος Τσαλδάρης μετὰ τὸν τάδε καὶ τὸ δεῖνα.

"Ἦγουν τοῦτέστι δηλαδὴ ὁ κύριος Ναντίνος ὁ ἐκ Κορινθίας μπουφός Κωνσταντίνος. Μαζὶ του ἦλθε καὶ ὁ μέγας Ἀρλεκίνος τοῦτέστι ὁ βουλευτὴς ἐκεῖνος,

Καὶ ἀρχηγὸς τῶν παλαιοημερολογιτῶν Γρηγόριος Εὐστρατιάδης, καὶ μετ' αὐτῶν σωρεία ἄλλων βουλευτῶν καὶ ἄλλων πολλῶν... κουτῶν.

Γ. Π.

ΤΑ ΣΥΝΗΘΕΑ — ΣΥΝΗΘΗ

Μὲ λίγα λόγια ἰδοὺ ἡ ἱστορία :
Ἐνεκα λόγου σοβαροῦ καὶ ἀπορρήτου, ἂν καὶ νεόνυμφος ἀκόμη ἡ κυρία, ἐδέχθη τὰς προτάσεις κάποιου τρίτου.

Εἰς κύκλον, ποῦναι εἰς θέσιν γιὰ νὰ κρίνῃ, ἀπὸ καιροῦ ἐλέγετο μετ' ἐπιτάσεως, ὅτι στὸ πρόσωπο τοῦ τρίτου τούτου ἐκείνη διέβλεπε τὸν ἄνδρα ἐκτάκτου δράσεως.

Εἰς τοῦτο ἡ ἐποχὴ μας ἴσως πταίει.
Ὅλοι σχεδὸν δὲν λέμε, ὅτι πρέπει, στὰ ἔξω καὶ στὰ μέσα νᾶναι νέοι ;
Κι' αὐτὴ λοιπὸν στὸ «νέον» ἀποβλέπει.

Γιὰ τὴ προσχώρησι λοιπὸν στὸ νέο κόμμα ἤρχισαν αἱ βολιδοσκοπήσεις.
ἀλλὰ, ἐνῶ αὐταὶ ἐγένοντο στὸ δῶμα, συζυγικὴ ἐξερράγη αἴφνης κρίσις.

ΣΚΟΠΕΛΙΑΝΟ ΤΟΥ ΛΟΥΣ'ΜΟΥ

Στοῦ χουριό μας ἡ γι' ἀντ' ἔμπαν ποτέ στουλιτρό, — ἴξον κατ' γινί ταικμάδης μουνάχα, π' θέλιμ νὰ κάνιν, ποὺς σάν'κιμ κατ' εἶνι — Ἐντώχουν οἱ καλὸ τους, τσ' ἀτύχι καμιά βουλά, θὰ βρισθῶν τόπισου σ'ν ἀνάτζ' α τοῦ κάνιν. Ἀφ' οὐ μιδι ζαράρ τσ' κάνι, μηδι ὀφιλους γιὰτὶ ν' ἀλοστοῦν ; Ἐδῆτο τσῆ γιῆ Νικόλας π' ἴνταν ἀπ' τσ' ἴκουσι-ροῖ τσ' ἀθρῶπ, τσῆ ἔκανι τσῆ τ' μισαρίγια ἐν εἶχι πάγι ποτέ στουλιτρό. Εἶχι μιὰ γυναῖκα, τν' Ἀμιρσέλι μιὰ ἀνάπουδ, γουρσοῦζα, ποὺ οὔλου τσῆ τοῦν πῆφιφη. Ἐ σιῶναν ποτέτς μαζύ. Ὅτ' τῆλιγι αὐτῆ ἔκανι τανά-πουδα. Τζαυτὸ ἔκάναν φαῖνι τσῆ μουρά.

Μιὰ μέρα στοῦν καφινὲ ἤλιγι ἡ γιατρός ἡ Χατζηκουστάντης ποὺς μαθὲ ὀπιος λούζ' τῆ γιῆ κάνι μπάνιου ἦνι πολὺ γεινὸ τσ' οὐφιλεῖ πολὺ στοῦ κορμί.

Ἡ γι' Νικόλας σᾶν ἀχμάκις ποῦνταν κουματέλι, τοῦ πιστιφι, ἔκατά-λαβι ποὺς τοῦ λέν ἔγκαстан ἡ για-τροῖ γιὰ ν' ἀρουσῆσιν γι' ἀθρῶπ' νὰ πάριν παράδης. Μιὰ τσῆ δύο γιῆ Νικόλας π' ἐν εἶχι ποτέτς λσῆ τσῆ φουβούνταν τοῦ νιρό σᾶ τᾶκριματά.

— φουβούνταν βλέπο μὴ φύγι τ' ἄ-γιου Μύρους, — παγιένι τριχάτους σπῆπιτ, τσῆ λέ τῆ γυναῖκατ' τν' Ἀ-μιρσέλι.

— Βάλι μουργυναῖκα νιρό νὰ ζι-σταθῆ, νὰ λσῶ, τσῆ νὰ κάνου ἐφτου πλέν μπάνιου.

— Γκό, γκό βρε ἀντραμ τῆνι 'φτά π' λές, Ἐγκαстан μαθές τὰ λές γιὰ νὰ μὴ πειράξ' ; Ποὺ οἱ κατέβτσι ἔγι-τουτου ! Ἰγῶ ἔθμοθμι ποτέτς ἀπ' τὰ ζουάνια μας, ν' ἀλοσῆς ;

— Ναι μουρῆ γυναῖκα, ἀμ' ἡ τει-νοῦργιους ἡ γιατρός — ἡ Χατζη-κουστάντης ντέ ! — εἶπι ποὺς ἴνι πολὺ καλὸ τσῆ ζῆς διπλοῖ χρόνι.

Ἡ γυναῖκατ' ἡ γι' Ἀμιρσέλι π' βαρ-γιόνταν ἔγιτεγις δλῆς ἄ κάν, τοῦν κατᾶφιρη ἄ μὴ πατέβγι τέτυγ κου-λόφρατζ.

— Ἰσὸ κάνι τσῆνιου π' ξαίρς Ν'κόλα. Μὴ βγαίνι'ς, ποτέτς, ἀπ' τοῦ διατα-μένους, τσ' ἀπ' ὅτ ξαίρς...

Τσ' ἔδῆτο τοῦν κατᾶφιρι.
Ἄμ' ἔλα ντέ π' ἡ Ν'κόλας τοῦβαλι στοῦ καφαλοῦτ' μέσα ν' ἀλοσῆ, τσ' ἔνα Σαβατόβραδου ἄμα γύρσι ἀπ' τοῦ πράμα, λέ τῆ γυναῖκατ' νὰ σ τῆς νιρό ν' ἀλοσῆ. Ἡ γι' Ἀμιρσέλι ἐπά-θητο ποὺ τοῦν ἄκσι νὰ γυρέβγι πᾶ-λι ἔγιτεγια, ἦταν τσῆ κουρασμένι ἀπ' τσ' ὀλιές τσῆ βαριόταν ν' ἀνάβγι φουτυγιές τσῆ νὰ σ τῆν, καζάνια, τοῦν λέ.

— Ἀντι καῦμένι Νικόλα, ποὺ οἱ κα-τέφθη πάλι τοῦ λούσουμ ἔγιτεγια ὄρα, πιασμένου γιατὸ ;

— Τσῆνιου π' σ'λέγου γῶ, λέγι γιῆ Νικόλας.

Ἐ μπουρῶ σ' λέγου τσῆ γῶ, λέγι γι' Ἀμιρσέλι. Σὺ ὀπιτι σ' κατῆβαίνι' στοῦ θ' κόμ' τοῦ τοιφάλι ἄ ξιθμένις ; Σὺ σκόρδου γῶ κρουμῶδ, πιασῆκαν στοῦν καβγῆ, τσῆ τσ' ἔφαγι γι' Ἀμιρ-σέλι. Θέλι ἔθέλι τ' Ἀμιρσέλι ἔστοτη τοῦ τζιτζιρέ. Οὔλου σμῶκλιγι τσ' οὔλου μουρμουρζῆ.

— Τῶρα θὰ δῆς «πικρούλας» τίθᾶ σκάνου.

— Τί σαματέβγις μουρῆ ἔφτου ;

— Τίπουτα. Νὰ φσῶ γιὰ νανάψι ἡ φουτιά, μόνι μόνι !

Ἡψῆ γιῆ φουτιά, χουγλάτση τοῦ νιρό τσῆ φῶνασι τοῦ Νικόλα. Ἡβγα-λι τ' σταβρουτή, τοῦ βρατοῖ τ' τσῆ πῆρη κουντά σ' πόρτα ν' ἀλοσῆ, γιὰ νὰ τρέξιν ἡ γιάφροῖ, δξου στοῦ σου-κάτο.

— Στσῶψη Νικόλα !

Νταλιτζῆ ἡ γι' Ἀμιρσέλι τ' γαλιά στοῦ ζιμαστοῦ τοῦ νιρό τσῆ χύνι ἀπᾶσ στοῦ τοιφάλι τ' Νικόλα.

Ἡψῆ τσῆναψι τοῦ τοιφάλιτ.

— Ὄχι ὄχι διαὸλ κόρ. Ἀχ παλιου-καχιδᾶρα ποὺ θὰ μ' πᾶς ! !

Ἐκουψι τ' Ἀμιρσέλι ἄμ ποὺ ἤθιλη νὰ πᾶ Τν' πρόκανι γιῆ Νικόλας μ' ὀλι τσ' πόνι' ποῦχη, ἄπᾶς τ' σκάλα, τσῆ τ' νᾶρχινᾶ. Ποὺ οἱ πουνεῖ ποὺ δέ σιπουνεῖ. Νὰ τσῆτοῦτ νὰ τσῆ τ' νᾶλλι.

Διαὸλ κόρ. Ἀτύχιμ ἔ τ' ἀνιτσικλι-σης τοῦ νιρό ; Μάξους τῶκακας γιὰ νὰ μὴ ξιφλουδγις ; Γιὰ γρούνι μὴ πέρασις μουρῆ ;

Τ' ὤμαθι οὔλου τοῦ χουριό, τσ' ἄμα τοῦν βλέπαν τὰ μουρά φουνά-ζαν :

— Στσῶψη Νικόλα ! !

Τσῆ τσῆνιους θύμουσι τσῆ γινόνταν Τούρκους, τσῆ βίρα τσῆ τσῆνυγα τὰ μουρά.

Ὁ γέρων κομματάρχης ἐξεμάνη γιὰ τὰς πολιτικὰς τῆς γυναικὸς του τάσεις κι' ὀπλοφορῶν στῆ συνεδρίασι ἐφάνη, καθ' ἦν στιγμὴν ἐτίθεντο αἱ βάσεις.

Οἱ βάρβαροι ἰσχύουν ἀκόμη τρόποι.. Πυροβολεῖ, ἀλλ' εὐτυχῶς εἰς τὸν ἀέρα. Ὡς τόσο ἡ συνεργασία διεκόπη κ' ἡ συνεδρία ἀνεβλήθη γι' ἄλλη μέρα.

Ἄλλοι στὸν κομματάρχη ! ἀρχαὶ ὠδίνων ὅταν ἀρχίσουν μιὰ φορὰ ἀποσκιρτήσεις ! Ἄλλοιμονο καὶ εἰς τὸν σύζυγον ἐκεῖνον, σᾶν τοῦ συμβῆ τὸ ἴδιο πρᾶγμα ἐπίσης !

Καμμίαν δὲν θὰ εὔρη σωτηρίαν καὶ ἀντι πάσης ἐπιβάλλεται θυσίας, ἀφίνων ἐλευθέραν τὴν κυρίαν, ν' ἀποσυρθῆ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας.

Τὰ δύο αὐτά, γυναῖκα κ' ἐξουσία, εἶναι, πῶς νὰ σᾶς πῶ ;... ἔνα ἀρτίκολο, ποὺ ἂν πῆς θὰ τὸ κρατήσω μετὰ τῆ βία, στὸ τέλος θὰ γενῆς σωστὸ ρεντίκολο

Προσπάθειαν κατέβαλε ἀπεγνωσμένη στὸ κόμμα του νὰ τὴν κρατήσῃ, ἀλλ' εἰς τὴν εὔρε ὀλοφύχως προσκειμένη εἰς... ἰδεολογίαν σκανδαλωδεστάτην.

Ἀπελπισθεῖς, ὑπεχώρησε εἰς τὸν «τρίτον» καὶ παρεχώρησε δωμάτιον μικρόν, ὅπου συχνά συνέρχεται ἡ Βουλὴ των, καὶ μάλιστα κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.

Συμβουλευθῆ, βλέπετε, τὴν πείραν ἠρώων τῶν συγχρόνων θεαμάτων καὶ μακροθύμως ἄφησε εἰς τὴν Μοῖραν στέφανον νὰ τοῦ πλέκη ἐκ κεράτων !

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ

Ὁ Φίλιππος, τὴν κόρη του — μιὰ κόρη πεταχτή — προχθὲς τὴν ἀρραβόνισσε μετὰ κάποιον βουτηχτή. Τὸ ἴδιο βραδύ ὁ βουτηχτῆς τὰ ρούχα του πετᾶ καὶ συνεπῆς στὴν τέχνη του ἀρχίζει νὰ βουτᾶ.

Τὶ νὰ σοῦ κᾶνῃ τὸ παιδί μιὰ ποῦμεινε μαζύ της ; Βρῆκε λιμάνι βλέπετε καὶ βούτηξε σᾶν δύτης !...

ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ

Εἰς τὸ προχθεσινὸν μας ἀρθρον εἰς τὸ ὅποιον ἀνεφέραμεν λεπτο-μερῶς ὅλα τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα καλεῖται νὰ λύσῃ ἡ Κυβέρνησις τοῦ λαϊκοῦ κόμματος ἐλησημονήσαμεν ν' ἀναφέρωμεν καὶ τὸ ζήτημα τῆς προσεγγίσεως τῶν ὑδροπλάνων εἰς τὸν λιμένα μας.

Σπεύδομεν λοιπὸν νὰ τὸ ἀναφέ-ρωμεν διὰ νὰ τὸ ἔξη ὑπ' ὄψιν του ὁ κ. Κ. Τσαλδάρης ὥστε τῶρα ποὺ ἐπιστρέφει εἰς Ἀθήνας, νὰ τὸ λύσῃ καὶ αὐτὸ μαζὺ μετὰ ὅλα τὰ ἄλλα ζη-τήματα ὀποτε δύνανται νὰ θεωρητῆ αἰέον ἡ βέβαιον ὅτι ἡ σημερινὴ κυβερνήσις θ' ἀποκτήσῃ τὰς συμ-παθείας τοῦ λεσβιακοῦ λαοῦ.

«Ελευθέρος Λόγος»

ΓΕΓΟΝΟΣ

(Σὲ κνηματογραφικὴ παράστασι, ὅπου τὸ κόρο μᾶς ὀπερέττας τρα-γουδᾷ). Ἡ χωριανὴ στὸν ἄνδρα της. — Τσ' βλέπ'ς τσ' παλαθῶπ' Ν'κόλα ; Τραγοῦδῶν οὐλ' μαζύ γιὰ νὰ τιλώσιν μιὰ ὄρα προυτήτρα!

BIO

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΟΥΤΣΚΟΥ

Φίλε κ. Συντάκτα,

Καιρόν πολλόν έχω ν' απα-
σχολήσω τας στήλας σας, και

τοῦτο διότι
ἔδω εἰς τὸ
χωριό διὰ νὰ
ἐξυπνήσωμεν
πρέπει νὰ με-
σολαβήσουν
ἔκτακτα γε-
γονότα.

Ἄλλὰ ἐ-
κτακτα γεγο-
νότα δὲν συ-
νέβησαν μέχ-

ρι τῆς παρελθούσης Παρασκευ-
ῆς, τουλάχιστον.

Τὴν Παρασκευὴν ὅμως πρὸς
τὸ ἑσπέρας ἦλθεν ὁ διανομεὺς
τοῦ ταχυδρομείου μας και μοῦ

διεβίβασε τηλεφωνικὴν διατα-
γὴν τοῦ κ. Νομάρχου, ὅπως
κατέλθω εἰς Μυτιλήνην διὰ νὰ

παραστῶ εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ
ὑφυπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.
Τὸν κ. Νομάρχην δὲν τὸν γνω-
ρίζω και ἠπόρησα βεβαίως πῶς

συμβαίνει νὰ με γνωρίζει ἐκεῖ-
νος και νὰ με καλῆ εἰς τὴν ὑ-
ποδοχὴν τοῦ κ. ὑπουργοῦ. Εἶπα

λοιπὸν εἰς τὸν διανομέα ὅτι
περὶ λάθους θὰ πρόκειται και
ὅτι δὲν θὰ ἦμην ἐγὼ ὁ κα-
λούμενος.

Ἄλλ' ὁ διανομεὺς ἐπέμενε,
ἐγὼ δὲ μὴ ἐπιθυμῶν νὰ δυσχε-
ράνω τὴν θέσιν τοῦ πτωχοῦ
ἀνθρώπου, εἶπα ὅτι θὰ σπεύσω

νὰ συμμορφωθῶ πρὸς τὴν
Νομαρχιακὴν διαταγὴν.
Συνηθίζω κ. Συντάκτα σὰν
μοῦ συμβαίνουν πράγματα ἀ-
νεξήγητα κάπως, νὰ ζητῶ τὴν

συμβουλὴν τοῦ ὄνου μου.
Εἶναι ζῶον σοφόν, μὲ μεγά-
λην πείραν και εὐφυΐαν ἀφάν-
ταστον. Εἶπα λοιπὸν εἰς τὸν
ὄνον μου, ὁ ὁποῖος ἐμασοῦ-
σε κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἡδο-
νικώτατα τὸ ἄχυρόν του :

— Δὲν ξεύρεις, ὁ κ. Νομάρ-
χης με καλεῖ νὰ παραστῶ εἰς
τὴν ὑποδοχὴν τοῦ κ. ὑφυπου-
ργοῦ τῆς Συγκοινωνίας. Ποίως
γνώμης εἶσαι, νὰ μεταβῶ ἢ
οὐχι;

Ὁ σοφός μου ὄνος χωρὶς
νὰ διακόψῃ διόλου τὴν ἀσχο-
λίαν του, κατένευσε κλίνας
τρίς τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ
κάτω...

Ὅταν ἔφθασα εἰς Μυτιλή-
νην κ. Συντάκτα εὐρήκα και
ἄλλους πολλοὺς και ἀπὸ τὰ
γειτονικά μας χωριά.

Εἶχαν λάβει προσκλήσεις και
αὐτοὶ ἀπὸ τὸν κ. Νομάρχην
ὅπως ἐγώ...

Κάποιος μοῦ εἶπε τότε :
— Καί σὺ ἔδω κ. Κούτσκο ;
— Ἐγὼ, βεβαίως — τοῦ εἶπα
— και δικαιολογημένως .
— Δικαιολογημένως ;
— Φυσικά. Ἐγὼ ἕνα ὄνον ὁ
ὁποῖος ἀποτελεῖ μέσον συγκοι-
νωνίας νομίζω, και ἐφ' ὅσον ὁ
ἐρχόμενος ὑπουργός εἶναι τῆς
Συγκοινωνίας ὑπουργός, ὄφει-
λε ν' ἀντιπροσωπευθῆ.

Σεῖς διατί ἦλθατε, τὸν ἠρώ-
τησα...

— Ἐγὼ, ἀντιπροσωπεύω κά-
ποιο σωματεῖο τοῦ χωριοῦ μου,
μοῦ εἶπεν...
— Νὰ σοῦ εἰπῶ κάτι, χωρὶς

ΝΤΑΗΔΙΚΟ

Γέρνω στραβά στὸ φρύδι
τὸ καπελάκι μου
περνῶ πάλι στὴ μέση
τὸ μαχαιράκι μου.

Καὶ βγαίνω στὰ σοκάκια
τῆ νύχτα ἀργά
γιὰ ν' ἀνταμῶσω ἐσένα
και γιὰ καυγᾶ.

Ἄλλιά ποιός σὲ πειράζει
κανάρι μου,
κι' ἄλλιά ποιός σὲ πατήση
ζωνάρι μου!...

νὰ σοῦ κακοφανῆ βέβαια... Ὑ-
πάρχουν περιπτώσεις, ποὺ εἶναι
ἀξιοπρεπέστερον ν' ἀντιπρο-
σωπεύῃ κανεὶς ἕναν ὄνον, παρὰ
ἕνα σωματεῖον!..

Τὸν κ. ὑπουργόν, δὲν τὸν
εἶδα διόλου κ. Συντάκτα, και
ἐνόμισα πρὸς στιγμὴν ὅτι θὰ
τοῦ ἑκακοφαίνετο τοῦ κ. Νο-
μάρχου.

Ἄλλ' ἔμαθα ἀργότερον, ὅτι
ἡ κάθοδός μας εἰς Μυτιλήνην
σκοποῦν εἶχε νὰ δοθῆ ἢ ἐντό-
πως ὅτι εἰς τὴν ὑποδοχὴν ἀν-
τεπροσωπεύθη ὅλη ἡ ὑπαιθρος
χώρα.

Και ἐφ' ὅσον αὐτὸ ἐπετεύ-
χθη, ὁ κ. Νομάρχης παρέμει-
νεν ἀπολύτως ἱκανοποιημένος.

Και ἐγὼ ὅμως ἔμεινα ἱκανο-
ποιημένος διότι ἀντεπροσωπευ-
σα ἐπιτέλους ἕνα ζῶον σοφόν
και εὐφρέστατον, ὅπως ὁ ὄνος
μου.....

Μετὰ τμηξ
Ἡλίας Κούτσκος
Βατούσιος

Σ ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΜΕΝΟ

Σύντομα νὰ στεφανωθῆς
ἐπρόκειτο, μᾶς εἶπανε
κι' ὅλα σοῦ ἦταν ἔτοιμα
τίποτα δὲν σοῦ λείπανε

Μόνο παπούτσια ἠθέλες
ἀλλὰ εὐτυχισμένε
θὰ σοῦ τὰ δώσῃ και αὐτὰ
ἢ νύφη... ὅπως λένε!...

ΕΛΕΓΕΤΕΥΣΑΝ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ

Ἡ πλέον ἐκπληκτικὴ κλοπὴ
ποῦ ἐσημειώθη ἕως τώρα, εἶναι
αὐτὴ ποὺ ἔγινε εἰς τὸ Πρωτο-
δικεῖον μας.

Ἄγνωστοι εἰσῆλθον εἰς τὸ
γραφεῖον τοῦ Γραμματέως τοῦ
Πρωτοδικείου, και ἀφήρσαν
περὶ τὰς 2000 δραχμάς.

Ἠρκέσθησαν εἰς τὸ εὐτελές
αὐτὸ ποσόν, διότι δὲν ὑπῆρχον
ἄλλα χρήματα. Δηλαδὴ κλοπὴ
μαζὺ και ἀσέβεια πρὸς τὸ δι-
καστήριον.

— Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς περὶ
τῆς ποινῆς, ἐὰν ὑπατεθῆ ὅτι θὰ
εὐρεθῆ ὁ δράστης :

— Δὲν θὰ μακρηγορήσω κ.
Δικασταί, διότι ἡ πράξις χαρα-
κτηρίζεται ἀφ' ἑαυτῆς ἐπαρ-
κῶς.

Ἐρωτῶ ὅμως : Ἀποκλείεται
τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἀρπαγῆς
και αὐτοῦ τοῦ κ. Γραμματέως ;
Ὁχι κύριοι δικασταί.

Και ἐὰν δὲν συνέβη τοῦτο,
ἀποδοτέον εἰς τὸ ὅτι ὁ κ. Γραμ-
ματεὺς δὲν εὐρίσκετο ἐντὸς τοῦ
σურταρίου τοῦ γραφείου του!...

“ΑΚΟΛΟΥΘΩΣ..

Ὁ ἀδελφοί μου, εἶπεν ὁ σοφός
δάσκαλος τοῦ χωριοῦ, στοὺς συμ-
πατριώτας του.

Σὰς συμβουλεύω ὅταν ὁμιλεῖτε
στὰ παιδιὰ σας νὰ μὴ μεταχειρί-
ζεσθε λέξεις ἀπ' τις ὁποῖες μαν-
τεύουν ἀχρεΐα ὑπονοούμενα.

Ἐξαρῶ τὴν λέξιν «πίσω» νὰ
τὴν ἀντιπαθιστᾶτε μὲ τὴν λέξιν
«ἀκολούθως»

Ἡ κατσαρόλα, τὸ τηγάνι, δὲν
πρέπει ἀπὸ σήμερον πειὰ νὰ ἔχουν
οὐδᾶ, ποὺ θυμίζει τὰ πίσω. Νὰ
ἔχουν ἀπλῶς τὸ «ἀκολούθως» των.

Τὰ σοφὰ λόγια τοῦ δασκάλου
ἔκμαν μεγάλην ἐντύπωσιν στοὺς
χωριανούς, κι' ὅλο τὸ χωριὸ δὲν
μιλοῦσε πειὰ, παρὰ διὰ τὸ «ἀκο-
λούθως».

Μιὰ μέρα ὁ δάσκαλος ἀρρώστη-
σε σοβαρά, κι' ἐδέησεν ἡ γυναι-
κούλα ποὺ τὸν κῆτταζε — γιατί
ἦταν μεκιάρης — νὰ φωνάξῃ γιατρό.

Ὁ γιατρός ἀφοῦ κῆτταζε προσε-
κτικὰ τὸν ἀρρωστο, εἶπε στὴ γυ-
ναικούλα.

— Θὰ τοῦ βάνης ἕνα καλὸ κα-
τάπλασμα στὸ στομάχι, και ἀκο-
λούθως δώδεκα βδέλες.

Ὁ σφοδρασιμένε δάσκαλε, τί σοῦ
κατέβηκε νὰ κάνης παρόμοια δι-
δαχὴ σὲ ἀνθρώπους ἀπλοϊκούς !

Ἡ γυναικούλα ἐξετέλεσε τὴ δια-
ταγὴν τοῦ γιατροῦ, ἀλλ' ὁ ἀσθενὴς
δὲν ἠσυχᾶσε καθόλου.

Ὅλη τὴν ἡμέρα ἐμιούγκριζε σὰν
ἀγελάδα κι' ὅταν τὸ βράδυ ἦλθεν
ὁ γιατρός, τὸν βρήκε σὲ κοκὰ χάλια.

— Παράξενο ! — εἶπε — Τίς
βδέλες ποὺ σοῦ εἶπα δὲν τῆς ἔβαλες ;
Πῶς δὲν τίς ἔβαλα ! τίς ἔχωσα
ὅλες στὸ «ἀκολούθως» ὅπως μοῦ
εἶχες πῆ γιατρέ μου !

Ἡ γοητοῦλα σήκωσε ταυτοχρόνως
τὸ πουκάμισο τοῦ δασκάλου κι' ἐ-
δειξε στὸν γιατρό ἕνα θέαμα τόσο
λίγο σινηθισμένο, ποὺ ὁ γιατρός
δὲν μπόρεσε νὰ κρατήσῃ τὴν ἐπι-
στημονικὴν του σοβαρότητα.

Ζήτησε ἐξηγήσεις, κι' ὅταν τοῦ
τίς ἔδωκαν δάγκασε τὰ χεῖλη του
γιὰ νὰ μὴ ξεσπάσῃ σὲ γέλια και
εἶπε :

— Καλὰ νὰ πάθης δάσκαλε !
Ποίως σοῦ εἶπε νὰ μετατρέπης τὴν
ἔννοια τῶν λέξεων !...

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Σ' ἕνα δρόμο κεντρικὸ
ἕνας κύριος καθὼς πρέπει,
κάνει κάτι ἠρωϊκὸ
κι' ὅλο πρὸς τὸ κάτω βλέπει

— Κύριε, ποὺ κῆττᾶτε κάτω
— λέω — τί γυρεύετε ;
— Δὲν ζητῶ — μοῦ λέει —
κάνω ὅ,τι «ἀπαγορεύεται».

TAPP' ΒΟΥΝΙΑΣΜΑΤΑ

Ἐπιπρῶ ἀπ' τ' Βαλάκ' τοῦ
πάθ'μα, εἶχαμ τ' μέρα τ' Ἀγιοῦ
Βασ'λειοῦ τὸ ἄλλα σιργάνια στοῦ
σπίτι μ', μὴ τοῦν κὺρ Δημητράκ'
τοῦ Μαρή :

Ἦρη τοῦ λοιπὸν γῆ λιγίμενος,
στουλ'σμένους σὰ γαιμπρός μὴ τοῦ
μπαστοῦνι τ', τὸ ἦμι, σ'νάμινους
τσί κ'νάμινους, μὴ γαιμπόσα λου-
λούδια στοῦ χέρι τ'.

Μᾶς χιρέτ'σι πρῶτα οὐλ'νοῦς τ'
ἴστια ἔκατσι στοῦν ζαναπέ. Ἰγὼ
πῆγα κουντὰ τ' τσί θέλ'σα νὰ πά-
ρουν τὰ λουλούδια νὰ τὰπουθέσου,
γιατί θάρρογνυμ ποὺς τᾶφιρι γιὰ
μένα, ποῦχα τῶνουμά μ'.

Ἰτσείνους σ'κώθ'τσι τότισου
οὐλόθουσι τσί μ' εἶπι, ποὺς τὰ λου-
λούδια τᾶφιρι γιὰ τ'ν κόρη μ', τσί
θέλ' νὰ τὰ δώσ' στοῦ χέρι τ'ς. Μ'
ἔδξ' ἀκόμα τὸ ἕνα γραμματέλλ', μὴ
τοῦ θ'κό μ' τ' ὄνομα ἀπουζάτου,
ποῦ τοῦν ἔγραφα νᾶρτ' στοῦ
σπίτ', γιατί εἶνταν νὰ γίνιν τσεῖνον
τοῦ βράδ' τᾶρρ'βουνιάσματα μὴ τ'ν
κόρη μ'.

Ἰγὼ κατάλαβα τότισου, ποὺς
κάποιος παστοικός εἶμι σιαρομέν'
τῆ δ'λιά, μὴ δὲν εἶπα τίποτα, γιὰ
νὰ γίν' γαβιζιλί. Οἱ γι' ἄλλ' γι-
λοῦσαν τὸ ἢ γ'ναίκα μ', ποὺ δὲν
τοῦν ἦξιρι, ἴβλιπ τὰ πλάγια τ'ς.

Γῆ Μαρή, καθ'σμένους πάλι
στοῦν ζαναπέ, ἀπάνταχι τ' νύφ', μὴ
τὰ λουλούδια στοῦ χέρι τ'.

Ἡ γι' ἀν'φός-ι-μ' σ'κώθ'τσι τὸ
ἔκαν ποὺς θὰ φῆγ'. Μᾶς χιρέτ'σι
οὐλ'νοῦς, τσί στοῦ Μαρή εἶπι «γῆ
ῶρα ἢ καλή».

Σὶ λίγου, νὰ τσί μπαίν' μες σ'τ'ν
κάμασα μὴ ζουπιλ'δᾶρα ζιορτζι-
νή, ἴσαμι ἔδαφν' ἀπάνον. Ἦρη
κουντὰ μ', φίλ'σι τοῦ χέρι μ' τ'
ἴστια πῆγι τσί φίλ'σι τσί τ'ς
γ'ναίκας-ι-μ' τοῦ χέρι τ'. Γῆ Μαρή
κατάλαβι τότισου ποὺς εἶνταν γῆ
νύφ' τσί σ'κώθ'τσι, τσί ἀφοῦ τ'ν
ἔδουσι τὰ λουλούδια, ἔστουψ' αὐτὴ
τσί τ'ν ἀσπᾶστ'τσι. Ἐπιπρᾶ ἔκα-
τσι κουντὰ τ' στοῦν ζαναπέ.

Σὶ λίγου ἦρη τὸ ἢ δίσκουζ μὴ
τὰ κιάσματα. Οὐλ' μας σ'κουθῆ-
καμ' ἀπάνον τσί χιριτῆσαμ τοῦ
γαιμπρό τ' τ' νύφ'. Γῆ Μαρή
βγαλι ἕνα δαχτ'λίδ' τσί τοῦβαλι
σ'τ' Θουδουρίτσα, γιατί ἔδγιτς εἶπαν
τῶνουμα τ'ς νύφ'ς.

Σὶ κουμάτ' βάλαμ τσί τ' μου-
σική, τσί σ'κώθ'τσι γῆ Δημητράκ'
νὰ χουρέψ' μὴ τ' Θουδουρίτσα.
Ἐμ' ἔλα ντέ, ποὺς στοῦ χουγὸ ἀ-
πάνον πῆγ' ἢ Θουδουρίτσα νὰ
μ'λῆξ' τσί ψ'λλιστ'τσι γῆ Μαρή.
Ἐστουψι τοῦ λοιπὸν μὴ τ'ν πρῶτ'
τ' εἶδι, ποὺς ἀποκάτ' ἀπ' τ' φου-
στα γῆ νύφ' εἶνταν φραγκουφου-
ριμέν'.

Χουρὶς νὰ χασουμοῆς, ἀρπᾶ
τοῦ μπαστοῦνι τ' τσί μᾶς ἴβαλι
στοῦ τ'νιγ'τό. Γῆ Θουδουρίτσα δὲ
βάσταξι πλιά, μόν' ἀνισκούμπουσι
τ' φούστα τ'ς, παίρν' τοῦ μπα-
στοῦν' ἀπ' τὰ χέρια τ' Μαρή, τ'
ἴσαμι νὰ παῖξ' τοῦ μᾶτ' σ', τοῦν
βγάξ' ὄξ' ἀπ' τ'ν πόρτα.

Ἰτσείνους σὰ στάθ'τσι στὰ που-
δάρια τ', ἀρχίν'σι νὰ βλαστ'μᾶ τσί
νὰ φουναξ' τσί νὰ γιουρεύ' τοῦ
καπέλλου τ' τοῦ τοῦ μπαστοῦνι τ'.
Εἶδαμ τ' ἀπουδαμ τσί τὰ ρί-
ξαμ' ἀπ' τοῦ παναθύρ', τ' ἔδγιτς
μουνάχα ἐφ'γι.

Τοῦ δαχτ'λίδ' τοῦ κρᾶτ'σι γῆ ἀρ-
σιν'τσί γῆ Θουδουρίτσα, γιὰ νὰ τοῦν
θ'μᾶτι.

Βασίλειος Ἀποϊκος

ΚΥΡΙΑΚΗ

14 Ιανουαρίου 1934

Το Φύλλον Δρ. 2.

ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

Διευθυνσις: ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΚΑΒΕΤΣΟΥ

Έτησία Δρ. 100
Εξάμηνος » 55

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Έξωτερικού
Δολ. 2 Σελ. 10
Φρ. Γαλ. 40

Τηλέφ. 341

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΟΒΑΝΑΚΗ

ΜΟΥΣΑΦΙΡ ΣΙΝ...

Λαβών και ήμετέρα λογιότης πρόσκλησιν εκ μέρους κύριος κύριος Νομάρχης ίνα χαιρετίσω ύπουργόν Συγκοινωνίας μετέβην εις προκουμαίαν και ευθύς ως καθώς ειδον ύπουργόν έχαι ρέτισον έγκαρ διακώς και ειπον :

— Χός γεκλ ντινίζ μπέη έφέντη, μετά άξιοτίμου κυρίας ύμών, όποία ντουνιανίν γκιουζελί ντίρ, ως να λέγωμεν μίς ύψηλους ειναί. Έξ ευκαιρίαν τοιαύτην παρυσίας σας κ. Ύπουργέ, και λιμάνι να έγκρίνετε, άμα και κυβολίθους να προστάξετε να φύγουν από προκουμαίαν μας, καθότι άξιοτίμοι ήμετεροι συμπολίται άποχωρητήρια οικιών των καταργιλζοντες, άπαντας άνάγκας κατεπίγοντας και μη κατεπίγοντας, εις κυβολίθους διαπράττονται.

Ίστέ, από έξώστης Δημαρχείου θέλει θά όμιλήσης και ευωδία ως καθώς λιβανωτός θέλει θά άνέρχεται προς ευγεμιστικούς ύμών ρώθωνας, και εκ τοιαύτην ευωδιαν ίνσάν μπαιλίρ ά... ως να λέγωμεν εις άνθρωπόν λιποθύμησις έρχεται.

Άιντε γκιουρείμ σενί Λοντίνο έφέντη, νελέρ γιαπατζάκσιν ως να λέγωμεν θέλω θά ίδω όποια κατορθώματα θέλει θά διαπράξης.

Ταύτα λέγων, ειδον κ. Ύπουργόν να σφιγγεται, και πρόσωπόν του να κοκκινίζη.

Τζάνιμ, ειπον, κατεπίγοντα άνάγκην έάν έχετε, έμην εις κυβολίθους τρέξατε μπέ!

Ζάτεν μουσαφίρσιν, ως να λέγωμεν φιλοξενίζόμενος εισαι, σέντα σίτς νε όλούρ, δηλονότι πρβξον ότι άπαντες πράττομεν βέρ σελά'μ!...

Γιοβανάκης

Σ' ΕΝΑΝ ΠΑΝΤΡΕΜΜΕΝΟ

Στήν κάμαρά σου ξεχασες μαθαίνω, τό ζουναρί σου κ' ηήρες πράντες ύστερα σάν πήςες Ποιός τή χάρη σου!

ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΟΥ

ΤΑ ΤΕΤΡΑΔΙΑ

Στά τρυφερά τή χέρια καθενού σας κυτιάζω από είκοσι τετράδια. Παιδιά μου, πάντα νάχετε στό νού από σοφία να γεμισουν τή τετράδια και ν' απομείνουν τή κεφάλια μόνο [άδεια]...

ΑΚΡΙΤΟΜΥΘΟΙ

Κατά την αναχώρησιν του κ. Ναντίνο, έπλησίασε τον κ. Νομάρχην ό κ. Εύστρατιάδης και μεταξύ των διημιέφθη ό εξής διάλογος, ως λέγεται :

Εύστρατιάδης.— Πιστεύω κ. Νομάρχα, διι διαν θά επανέλθω, θά κατωρθώσετε να έχετε διαλελυμένον όλόκληρον τό κόμμα μου.

Ο Νομάρχης.— Κύριε Εύστρατιάδη ή παρατήρησις σας με εκπλήσει, διότι έγώ ίσταμαι ύπεράνω κομμάτων!

Εύστρατιάδης.— Αυτό ποδ σās λέγω...

(Έν τώ μεταξύ πλησίασε ό κ. Ναντίνοσ ηρώτησε τι συμβαίνει και όταν επληροφορήθη τό θέμα της συζητήσεως ειπεν εις τον κ. Νομάρχην:)

— Μη δίδετε σημασίαν. Είναι γεροντικά καμώματα.

Σ. Β. Τά άνωτέρω επληροφορήθημεν από πηγήν λαζανικήν.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΙΔΙΟΤΡΟΠΟΥ

Ένας ηρωϊσμός τον όποιον ουδέποτε θά γνωρίσουν οι άριστοκράται μας, ειναί ό εξής :

Να μη διακρύζον στο αντίζουσμα κάθε δραχμής που βγαίνει από την τσέπη των...

Τό ρευστότερο πράγμα στην Ελλάδα ειναί ή συνείδησις. Τό στερεώτερον, ειναί τό στομάχι.

Όταν κατεσκευασθησαν οι κυβόλιθοι οι «έν τέλει» έπίστευσαν ότι θά κατεσκευάζετο με αυτούς τό λιμάνι.

Μόνον ό λαός δεν εγελάσθηγε για την άξία των, και έδειξε απ' τη πρώτη στιγμή ποιός επρεπε να ήταν ό άληθινός των προορισμός :

Τους μετέτρεψε εις άποχωρητήρια!

Κάθε Ρωμηός ειναί αδύνατο να παραδεχθή πως μπορεί να ύπαρχει και κάτι ποδ να μη τό ξέρει.

Μουίζουμε σε τοϋτο, με τον σωφείρ εκείνο ποδ ανακατεύθηγε κάποτε σε συζήτηση περι μουσικής κι' όταν τον ρώτησαν με ποιάν ιδιότητα όμιλει, απήντησε :

— Με την ιδιότητα του μουσικού. Παίζω την κόρνα του αυτοκινήτου μου!

Ποτέ οι Έλληνες δεν θά τραγόντανε αν δεν ήσαν βαθεία πεπεισμένοι ότι μόνον τραγόμενοι, ήμπορουν και να τραγούν...

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ερώτησις : Κύριός τις χορεύων φδξ εις οικογενειακήν συγκέντρωσιν έθεάθη διά μίαν στιγμήν τρίβων τās επί του λαμπού έλαιας της ντάμας του.

Πώς πρέπει να όνομασθ ή κύριος αυτός ;

Απάντησις : Έλαιοτριβείον !...

ΣΤΟΥΝΤΙΟ

“ ΛΕΣΒΟΣ ΦΙΑΜ „

Ι. Στεφανίδου : Είς τον κ. Ύφυπουργόν της Συγκοινωνίας έγινε μεγαλειώδεις άποπομπή (προπομπή).

Κ. Β. : «Δέν αποκλείεται να ειναί και ό αδελφός μου ύπόψηφος (ύποψήφιος) δήμαρχος.

Γ. Μωραϊτου : «Ο γιατρός ειπε ότι πάσχω από οίκτον (ίκτερον).

Ε. Σ. : «Αμύνεσθαι περι πάτοις (περι πάτρης).

Της Κας Σ. Π. : «Αμα κόφτς του χέρ' σ' να βάίς άμέσους άπάνου λιγου άνώδυνον(Ιόδιον).

Π. Μ. : Ύπουργός άνευ χαρτοθυλακίου (χαρτοφυλακίου).

ΜΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Κύριε Διευθυντά

Επιτρέψατέ μου σās παρακαλώ να ύψώσω φωνήν διαμαρτυρίας κατά του κ. Νομάρχου Λέσβου, όστις από του Σαββάτου με εξεδέωσεν κυριολεκτικώς διαβιβάζων διαταγās προς όλους τους κοινοτάρχας και τους κατά τόπους επιτελείς του λαϊκού κόμματος, όπως προσέλθουν εις προϋπάνησιν του προϊσταμένου μου ύπουργού κ. Λοντίνο.

Και άλλοι Νομάρχει κ. Διευθυντά με ηγγάρευσαν πολλάκις, αλλά πάντοτε δι' άνάγκας γενικωτέρας φύσεως και ουδέποτε δι' ύποδοχās και πανηγύρεις.

Και σάν να μη εφθάναν τα βāsνά μου του Σαββάτου, τό κακόν επανεληφθη και την Τρίτην, δηλαδή την παραμονήν της αναχωρήσεως του προϊσταμένου μου ύπουργού κ. Λοντίνο.

Όσοι δηλαδή κοινοτάρχαι και επιτελείς δεν κατήλθον εις Μυτιλήνην την Κυριακήν, εκλήθησαν να προσέλθουν κατά την αναχώρησιν του κ. Λοντίνο.

Ας έχει δόξαν κ. Διευθυντά, ό Πανάγαθος, διότι εφυγε ό κ. Λοντίνοσ την Τετάρτην.

Ύπηχε φόβος να με βάλουν να καλέσω έναν έναν όλους τους κατοίκους των χωριών.

Μετα τιμής και ευχαριστιών Τό Κρατικόν Τηλέφωνον

ΕΙΚΩΝ

Παρά την καλλίμορφον Ναντίαν την αποπνεύσαν άρώματα ά...

[λόης με κιτρινοπράσινην πομπεδίαν ίστατο ό κύριος Παπαζώης.

Η καλλονή του άρρενος, του [θήλεως ή χάρις και ειπα : Ίδου ή Έλένη και

[ό Πάρις!...

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΣ :

Κοντεύει και τό ζήτημα αυτό να μās τραντάξη ως ήφίστιον... Έσωτερικό λιμάνι ή έξωτεροκό ; «Δας ίστ διη κοιέστιον»

Ηκούσαμεν θορύβους και φωνās και προς του Άγγελέτου θρήνον Έκλαιεν όπως λέν ό Λαζανās παραπονούμενος εις τον Λοντίνο! Άλλά και ό Κουρτζής εκραύγαζε [μ' όρμήν...

Καταφανές όθεν τεκμήριον ότι για μερικους έτούτος ό λιμάν εις δρόμα εξελίσσεται Σαϊκοπή [ριον]!

ΔΕ ΣΟΥΔΩΚΑΝ

Όραία τάπεσ Θανασέ και άλλος δεν τάπε σάν και σέ. Βαρύδουπος σάν κεραυνός αλλά κι' όλίγον τι βραχνός.

Σχήματα ειχες ρητορικά αλλά δεν ήσουν λιγός... Κι' αυτό σημαίνει φυσικά ότι δε σουδωκαν να πιής!..

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

Τό μάθημα της φυσικής πραγματεύεται κάθε πράγμα ποδ ύπάρχει εις την φύσιν.

Η φύσις λοιπόν άποτελείται από φυσικά πράγματα, όλα δε τα φυσικά πράγματα άποτελούν την φύσιν.

Η πέτρα, τό νερό, τό άγγοϋρι, ό δυόσμος, ειναί πράγματα φυσικά.

Τά φυσικά πράγματα, καλούνται και φυσικά σώματα.

Τά σώματα ταύτα διαιροϋνται εις τρεις κατηγορίας.

Είς στερεά, τα όποια κατέχουν ώρισμένον χώρο, και έχουν ώρισμένον σχήμα, εις «ύγρā» τα όποια δεν έχουν σχήμα, αλλά λαμβάνουν τό σχήμα του περιέχοντος αυτά χώρου, και εις «αερίώδη» τα όποια και σχήμα δεν έχουν, αλλά και χώρον δεν καταλαμβάνουν.

Η νεωτέρα φυσική παρατηρεϊ όσον άφορā τα πρώτα σώματα, τα στερεά δηλαδή ότι δεν ειναί απολύτως άκριβής ό όρισμός καθ' όν τα σώματα ταύτα ώρισμένον κατέχουν χώρον.

Ύπάρχουν τινά εξ αυτών επί του άνδρικού σώματος αφνης τα όποια δεν κατέχουν τον αυτόν χώρον πάντοτε. Διότι άλλοτε κατέχουν μικρότερον (συστελλόμενα) και άλλοτε μεγαλειτερον (διαστελλόμενα).

Πάντως τό ζήτημα τοϋτο συζητείται εισέτι μεταξύ των φυσικών.

ΤΥΠΟΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥ»